

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 48. Quid præterea sit addendum circa pœnas simoniæ communis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

occasione susceptorum Ordinum, dimissorialium vel testimoniorum, ubi receptum est Tridentini Decretum hoc expressè vetans Sess. 21. c. 1. de Refor- dicens per hoc utrimque incurti ipso facto pœnas Juris in Simoniacos.

²¹⁴ Q. 48. *Quid præterea sit addendum circa pœna Simoniae communis.* Rx. Seqq. §. 1. Si quis committat Simoniam in Sacramentis aliis, præterquam in Sacramento Ordinis; item si committat in consecrationibus, benedictionibus, dispensationibus, in Officio Ecclesiastico, v. g. Legati vel Delegati, in Jure Patronatus, in Vicaria temporalis, & probabiliter in pensione vendenda, emenda vel redimenda, non incurrit pœnas, quia pœna tantum incurrit per Simoniam in Ordine, Beneficiis & Religionis ingressu, ita Less. Sanch. Tann. & alii cum Dian. P. 11. T. 5. R. 20. Rayn. n. 3 Castrop. P. 25. Pirh. n. 101. 154. & seqq. Alloza v. Simonia Sect. 4. n. 45; unde nec ille incurrit, qui acceptat pecuniam velut premium Missæ, Pasq. de Sacrif. Q. 922. Addit Dian. P. 4. T. 4. R. 157, si Canonici Sede vacante convenienter inter se, ut qui ex ipsis ad interim eligeretur Vicarius Episcopalis, etiam reliquis communicaret partem emolumentorum, non incururos pœnas, quia licet hic Vicariatus sit aliquid spirituale, tamen non est beneficium: & idem est de Officialatu, cum partem contentiousam Jurisdictionis Episcopalis contineat, Laym. Pias. aliquique cum Du Hamel L. 1. c. 7. n. 6, qui clare deducit ex Conc. Turon. c. II. & Lateran. sub Alex. III. c. 15. Quamvis autem officia illa aliisque similia non sint strictè beneficia, tamen Jure divino sunt invendibilia, adeoque materia Simoniae. Addit iterum Dian. R. 167. cum Sanch: si Cajus emat Vicariatum Episcopi, nec Cajum teneri resignare, nec

nec Episcopum teneri reddere pretium, sed de hoc ultimo dicetur postea à n. 237. Quid autem nomine beneficii veniat, diximus à num. 103.

§. 2. Provisio simoniaca est irrita saltem 215
Jure positivo, & quamvis Navar. Felin. & alii
cum Fagn. in Cap. Nobis 27. de Simonia à num. 67.
dicant non esse irritam ipso facto, probabilius
tamen est oppositum, uti docent plurimi cum Pirh.
à n. 97, & ex Canonibus probat Busenb. referendus
n. 236. Similiter licet Nav. Lef. Laym. Castrop. Chock.
apud Leur. P. 3. Q. 847. dicant eos, qui dignitates
vel beneficia permutant propriâ authoritate,
ipso Jure non amittere beneficia, ideoque
posse propriâ authoritate ad illa redire, saltem
pro foro conscientiæ, quamdiu per sententiam
non privantur, uti videtur innui Cap. Cum olim,
de rerum permutatione, tamen oppositum tenent
Suar. Cap. 57. num. 41. Garz. p. 11. c. 4. num. 59.
Pirh. L. 3. T. 19. n. 24. propter Extrav. 2. De Simonia.
Vide dicta L. 1. n. 612. & hīc num. 213.

§. 3. Per Simoniam in beneficio, quamvis incur- 216
ratur excommunicatio, tamen non incurritur ipso
facto suspensio ab officio vel beneficio, de hac enim
nihil habent Jura, ita Suar. Garz. Bonac. Dian. R. 18.
Castrop. de Cens. d. 5. p. 10. §. 4. n. 1. Pirh. L. 5. Tr. 3. n. 164;
manet tamen talis perpetuò deponendus ab altaris
ministerio sive ab officio, & consequenter etiam
à beneficio, Pirh. n. 165.

§. 4. Qui confert Ordines simoniacè, ipso facto 217
suspenditur à collatione omnium Ordinum, saltem
per triennium, & interdicitur ingressu Ecclesiæ;
Ordinatus autem per propriam Simoniam, etiam
ipso facto suspenditur ab Ordine, donec à Papa
absolvatur, uti habetur Cap. Si quis. 45.
de Simonia, & docent Suar. Lef. Pirh. à num. 159:

probabile tamen est ex multis AA. cum Dian. R. 19. suspensionem solùm attingere Ordinem illum, qui simoniacè est susceptus, non autem alios rite susceptos, qui (per se loquendo) licet exerceari poterunt.

²¹⁸ §. 5. Quod ordinatus simoniacè incurrat irregularitatem, docent Alens. Rich. Comit. & alii, sed probabilius negant Suar. c. 56. n. 20. Less. c. 25. d. 24. Fill. Baun. & alii cum Dian. R. 17, item P. 1. T. 11. R. 113, quia id ex nullo Jure probari potest; neque videatur infamia sufficiens, nisi Simonia esset notoria, uti habet Avila, & consentit Megala, si Simoniacus per sententiā fuerit damnatus, quia omnes infames sunt irregulares, per hoc autem esset infamis: hinc Cap. Accusatum 4. & c. Quotiens 5. de Simonia decernitur, ut accusatus & publicè infamatus de Simonia, prohibetur celebrare Missas & administrare Sacra menta, si entique tales Simoniaci irregulares, si in excommunicatione vel suspensione solenniter exerceant actum Ordinis ita suscepti, uti dicetur de Irregularitate.

²¹⁹ §. 6. Docet Baun. apud Dian. P. 4. T. 4. R. 17. non incurri suspensionem per simoniacam collationem aut receptionem primæ Tonsuræ vel minorum Ordinum, nam probabiliter non sunt Sacra menta, nec censentur strictè Ordines; quam sententiam Regin. L. 23. n. 124. vocat probabilem, quod de prima Tonsura admitti potest; oppositum tamen probabilius est de Ordinibus minoribus, uti dicetur de Sacramento Ordinis.

²²⁰ Q. 49. *Quid addendum sit circa paenam Simonia confidentialis.* R. Seqq. §. 1. Per illam, licet ex una tantum parte sit completa, incurritur ab utroque etiam inhabilitas ad quæcunque alia beneficia obtinenda, uti habent Suar. c. 43. num. 13. & alii.